

09.11.20. в групі СС – 06 – 17 під керівництвом Ю.М.Шмідт дистанційно пройшла тематична виховна година, присвячена Дню української писемності та мови

Моя прекрасна українська мова, найкраща пісня в стоголоссі трав»

Мета заходу - виховувати любов до рідної мови, рідного краю, його традицій, почуття поваги до всього свого, українського, бажання розмовляти рідною мовою; формувати розуміння того, що українська мова - наш скарб, без якого не може існувати ні народ, ні Україна як держава; розширювати знання про красу і багатство української мови; пробудити почуття національної гідності.

Вступне слово куратора:

У листопаді 1997 року був виданий указ Президента України «Про День української писемності та мови».

У ньому сказано про те, що за ініціативою громадських організацій та з урахуванням важливої ролі української мови в консолідації українського суспільства, в Україні встановлено День української писемності та мови, який відзначається щорічно 9 листопада в День ушанування пам'яті Преподобного Нестора Літописця.

Студенти підготувались до заходу, приготували цікаву презентацію:

Студент:

«Мова — це не просто спосіб спілкування, а щось більш значуще. Мова — це всі глибинні пласти духовного життя народу, його історична пам'ять, найцінніше надбання віків, мова — це ще й музика, мелодика, барви буття, сучасна художня інтелектуальна і мислительська діяльність народу»

(О. Олесь.)

Одна вона у нас така —
Уся співуча і дзвінка,
Уся плакуча і гремуча
Хоч без лаврового вінка.

(Т. Шевченко.)

Студент:

«Людина, яка втратила свою мову — неповноцінна, вона другорядна в порівнянні з носієм рідної мови. В неї зовсім інша рефлексія і користується вона, за визначенням І. Франка, «верхньою» свідомістю. Себто її підсвідомість унаслідок асиміляції загальмована, притуплена» **(П. Мовчан.)**

Студент:

Коли забув ти рідну мову,
Яка б та мова не була —
Ти втратив корінь і основу
Ти обчухрав себе до тла.

(А. Білоус.)

Студент:

«Найбільше і найдорожче добро в кожного народу — це його мова. Ота жива схованка людського духу. Його багата скарбниця, в яку народ складає і своє життя, і свої сподіванки, розум, досвід, почування»

(П. Мирний.)

Студент:

Українська мова — державна мова України. Вона також є рідною мовою українців, які проживають за межами України: у Росії, Білорусі, Казахстані, Польщі, Словаччині, Румунії, Канаді, США, Австралії та інших країнах. Українською мовою розмовляє близько 45 мільйонів людей і вона входить до другого десятка найпоширеніших мов світу.

Студент:

Генеалогічно українська мова належить до індоєвропейської мовної сім'ї. Спільно з російською та білоруською мовами вона входить до східнослов'янської підгрупи слов'янської групи мов

Студент:

Питання походження слов'янської писемності залишається досі остаточно не з'ясованим. Але однозначно визнано факт її існування ще до Хрещення Русі. Про це маємо декілька свідчень у стародавніх літописах.

Після прийняття християнства (988 рік) на території Київської Русі були відомі два типи письма — кирилиця (від імені Костянтина Філософа, у чернецтві Кирила) і глаголиця (від давньослов'янського «глагол», що означає «слово»).

Заключне слово викладача:

Заснування Дня української мови – це тільки проголошення благородної мети. Що ж до практичного її втілення, то абсолютно очевидно — зберігати й плекати рідну мову може тільки її носій. Тобто, ми — українці

Солов'їну, барвінкову, колосисту на віки

Українську рідну мову в дар мені і вам дали батьки.

Берегти її, плекати будем всюди й повсякчас, –

Бо єдина, так як мати, – мова в кожного із нас!

